

Zamyšlení: 86. Spravedlivý

Zamyšlení o setkání s Ježíšem, o pokání a spasení.

Zamyšlení

Spravedlivý

Byl jsem vždycky o hlavu menší než ostatní. A to mi v mládí hodně vadilo. Ale ukázal jsem jim všem! Římané mi dali moc hlavního výběrčího daní, a já jsem si vybudoval malou soukromou říši. „Zvláštní poplatky a pokuty“, které mi tekly do vlastní kapsy, mi přinesly velké bohatství.

Stejně jako všichni ostatní výběrčí daní jsem byl u lidí neoblíbený, protože jsem nejenže spolupracoval s nenáviděnou okupační mocí, ale ještě jsem hanebně zneužíval svého postavení.

Pak jsem uslyšel o Ježíši. Zajímavý muž. Někteří si mysleli, že je Mesiáš. Uzdravoval nemocné lidi a mluvil o Božím království. Dokonce jsem slyšel, že se nevyhýbal ani výběrčím daní a hříšníkům, a že také kázal proti pokrytectví a spravedlnosti farizeů. Ale také jsem slyšel, že varoval před nebezpečím bohatství a že nic nevlastnil a že neměl žádné finanční zájmy. A tento člověk měl dnes přijít k nám do Jericha.

Chtěl bych ho vidět na vlastní oči, pomyslel jsem si. Abych sám slyšel, co říká a zda je všechno tak, jak se říká.

Když se ale Ježíš přiblížil k davu, uvědomil jsem si svůj problém. Nedostal jsem se dopředu a za ostatními jsem nic neviděl, protože jsem byl tak malý. Zbylo mi jediné řešení: musel jsem vylézt na strom. Možná je to trochu trapné, ale to mi nevadí! Možná bych takovouhle šanci už nikdy nedostal.

A tam na stromě ho uviděl, byl obklopen a stísněn davy lidí, kteří ho chtěli slyšet, vidět a dotknout se ho a říct mu, co je trápí.

A pak se těsně pod mým stromem zastavil, vzhlédl ke mně a řekl: *Zacheji, pojd' rychle dolů! Dnes*

musím s tebou zůstat!

Moje srdce se na chvíli zastavilo a pak začalo divoce bušit. *On mě zná? Chce mě navštívit? Zná mé jméno? Pokud zná mé jméno, bude také vědět, kdo jsem a co jsem udělal..*

Moje jméno, *Zacheus*, znamená *spravedlivý, čistý, nevinný*. Asi to tak chtěli moje rodiče. A teď, když Ježíš vyslovil moje jméno a pozval se ke mně domů, bylo v tom tolik naděje, že by pro mě mohlo existovat odpuštění a šance činit pokání. Byl jsem naplněn velkou radostí. Přijmout Ježíše u mě doma pro mě znamenalo přijít k Bohu.

Rychle jsem sklouzl z tohoto stromu. *Ano, moje srdce křičelo a moje ústa řekla: Pojd' ke mně! Všechno, co jsem a co mám, by mělo být Tvoje, protože mě uzdravuješ z pocitu viny a hanby a zbavuješ mě pověsti vyvržence z Božího lidu!*

Ale kolemjdoucí se rozrušili, ne kvůli mě, ale kvůli Ježíši. Tento údajný Boží syn podle nich pěstoval podivná přátelství! Neměl by se Mesiáš držet dál od hříšníků a zvláště od těch, kteří uzavírali smlouvy s Římem? V kategoriích jejich „zásuvek na hříchy“ jsem byl ta „nejspodnější nejodpornější zásuvka“.

Ale já jsem v té chvíli téměř praskl radostí. Cítil jsem to. Věděl jsem to. Bylo mi odpuštěno. A proto jsem najednou pocítil hlubokou potřebu dát věci do pořádku a dělat svému novému Pánu čest. Moje priority se v okamžiku úplně změnily. Peníze už pro mě vůbec nebyly důležité.

Čestnost a spravedlnost a udělat radost Bohu, to bylo pro mě důležité. A teď najednou už pro mě nebylo vůbec těžké se s mými penězi rozejít, protože se pro mě staly nadbytečnými. Už jsem se nemusel definovat svým bohatstvím a svou mocí.

Pane, řekl jsem Ježíši. Dávám polovinu svého majetku chudým, a to, co jsem vzal lidem na základě falešných daní a poplatků, vrátím čtyřikrát. Ježíš k tomu neřekl ani slovo, ale moje srdce se v tu chvíli změnilo. Byl jsem svobodný.

A Ježíš mi to pak u mě doma znovu potvrdil: *Dnes do tohoto domu přišlo spasení. Zacheus je také synem Abrahama. Syn člověka přišel hledat a zachránit, co je ztraceno.* To byla změna mé identity: já ztracený jsem byl spasen, já vyvrhel jsem byl obnoven jako syn našeho „Otce víry“.

Tento příběh je můj příběh. Nikdy nezapomenu na okamžik, kdy jsem pocítil, že mi bylo odpuštěno. Vlastně jsem ani o to Boha nežádal. A předtím jsem si myslel, že je to můj nepřítel! Ale On přišel ke mně a řekl: *Chci být s tebou.*

Byl jsem přemožen jeho láskou a byl jsem připraven obrátit svůj život vzhůru nohama, vyhodit vše, co se mu nelíbilo, a dělat to, co řekl. Všechno se to změnilo v jediném okamžiku, když jsem mu *uvěřil*.

Nešlo o to, že bych se zdokonaloval a postupně jsem se stal jeho učedníkem. Nebylo to ani tak, že jsem vyznal svůj hřích nebo ho požádal o odpuštění. To přišlo později. V tu malou chvíli, kdy jsem vděčně přijal jeho lásku ve víře, jsem byl uzdraven a spasen.

Tento příběh si můžete přečíst v Bibli u [Lukáše 19](#).

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)